

SELETUSKIRI

regionaal- ja põllumajandusministri määruse „Põllumajandusettevõtja investeeringutoetus energia varustuskindluse tagamiseks“ eelnõu juurde

1. Sissejuhatus

Regionaal- ja põllumajandusministri määruse „Põllumajandusettevõtja investeeringutoetus energia varustuskindluse tagamiseks“ eelnõu (edaspidi *eelnõu*) kehtestatakse Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse (edaspidi *ELÜPS*) § 51 lõike 2 ja § 67 lõike 3 alusel. Eelnõu on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013¹ artikli 17 lõike 1 punktiga a.

Euroopa Liidu (edaspidi *EL*) ühise põllumajanduspoliitika programmiperioodi 2014–2020 maaelu arengu toetusi antakse „Eesti maaelu arengukava 2014–2020“ (edaspidi *arengukava*) alusel, mis kinnitati Euroopa Komisjoni 13. veebruari 2015. a rakendusotsusega, millega kiideti heaks Eesti maaelu arengu programmile Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (edaspidi *EAFRD*) toetuse andmine. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/2220² (edaspidi *üleminekumäärus*) artikli 1 lõike 1 kohaselt pikendati programmiperioodi 2014–2020 rakendamist kahe aasta võrra. Samuti pikendati üleminekumääruse artikli 2 lõike 2 kohaselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013³ artikli 65 lõigetes 2 ja 4 sätestatud kulutuste rahastamiskõlblikkuse perioodi kahe aasta võrra ehk kuni 2025. aasta 31. detsembrini.

Eelnõuga kehtestatakse arengukava meetme 4 „Investeeringud materiaalsesse varasse“ tegevuse liigi 4.1 „Investeeringud põllumajandusettevõtte tulemuslikkuse parandamiseks“ raames energia varustuskindluse tagamiseks antava põllumajandusettevõtja investeeringutoetuse (edaspidi *toetus*) andmise ja kasutamise tingimused ning kord.

Toetuse üldeesmärk on tagada toidu tarneahela varustuskindlus ja põllumajandusettevõtjate toimepidevus ning spetsiifiline eesmärk on tagada senisest suuremal määral põllumajandustoodete tootmiseks vajaliku energia olemasolu ja põllumajandusettevõtjate energiajulgeolek ning vähendada sõltuvust fossiilsetest kütustest, mis omakorda aitab kaasa ka põllumajandusettevõtjate tulemuslikkuse parandamisele.

Arengukava SWOT-analüüs toob põllumajandustootmisega seotud nõrkustena välja Eesti põllumajandustootjate väikese konkurentsivõime võrreldes EL-i keskmisega, väikeste põllumajandustootjate halva kohanemisvõime ning põllumajandustootjate ebapiisavad majanduslikud võimalused lisainvesteeringuteks. Eesti põllumajandusettevõtjate madalamad tootlikkusnäitajad võrreldes EL-i keskmistega on tingitud mitmetest asjaoludest, millest

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/2220, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega (ELT L 437, 28.12.2020, lk 1–29).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469).

olulisemad on keskmisest madalam põllumajandustoetuste tase, geograafiline paiknemine Euroopa põhjapoolsemas osas (s.o suuremad kulud talveperioodil, kallimad tootmishooned, taimekasvatustes lühem vegetatsiooniperiood ja väiksem saagikus) ja väike siseturg (s.o kõrgemad tootmissisendite hinnad ja madalamad väljundite hinnad). Viimaste aastate erinevad kriisid (globaalsed majanduskriisid, kliimamuutused, aktiivne sõjategevus jms) on selgelt näidanud, et põllumajandusettevõtjate tulemuslikkust mõjutab valmisolek ja võimekus kiiresti reageerida kriisidele. Seega on äärmiselt oluline jätkusuutlikkuse tagamiseks ja tulemuslikkuse parandamiseks põllumajandustoodete tootmiseks vajalike sisendite (tooraine, kütus, väetised, taimekaitsevahendid) olemasolu, eelkõige energia (elekterenergia, soojusenergia) olemasolu.

Majanduskasvu häiriva faktorina ning elanikkonna rahulolematuse (hinnatõus, kaupade ja teenuste kättesaadavus jms) põhjusena tuuakse sageli välja kõrged energiahinnad, ebastabiilne energiaturg ning energiakatkestused, mis on tingitud energiasüsteemide riketest või ebasoodsatest ilmastikutingimustest. Seega on energia varustuskindlus ühiskonna toimimise ja konkurentsivõime tagamise alustala, mistõttu on oluline toetada põllumajandusettevõtjate investeeringuid energia varustuskindluse tagamisse.

Võrreldes maaeluministri 3. veebruari 2017. a määruse nr 14 „Põllumajandusettevõtja tulemuslikkuse parandamise investeeringutoetus“ alusel antava toetusega on selle toetuse üks peamisi erinevusi see, et toetust antakse energiasalvestusseadme või rajatise ostmiseks ja vajaduse korral paigaldamiseks, energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks ehitusseadustikus sätestatud tingimustel ja korras ning ka generaatori ostmiseks ajutise vooluallikana kasutamiseks ehk üksnes investeeringuteks, mis on mõeldud energia varustuskindluse tagamiseks.

Tegevuspõhise riigieelarvega seonduvalt panustab toetus „Põllumajanduse ja kalanduse valdkonna arengukava aastani 2030“⁴ tegevussuunda 5 „Põllumajandussaaduste tootmine, väärindamine ja turustamine“ eesmärgi – Eesti toidusektor on konkurentsivõimeline nii sise- kui ka välisturul –, saavutamisse, mida viiakse ellu programmi „Biomajanduse programm 2025–2028“⁵ tegevuse „Põllumajandus- ja toidusektori konkurentsivõime tõstmine“ kaudu.

Määruse eelnõu ja seletuskirja koostas Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi põllumajanduspoliitika osakonna valdkonnajuht Janeli Tikk (625 6299, janeli.tikk@agri.ee). Juriidilise ekspertiisi määruse eelnõule tegi Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Maarika Arro (625 6197, maarika.arro@agri.ee). Keeleliselt toimetab eelnõu Regionaal- ja Põllumajandusministeeriumi õigusosakonna peaspetsialist Laura Ojava (625 6523, laura.ojava@agri.ee).

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb viiest peatükist ja 19 paragrahvist.

Eelnõu §-s 1 kehtestatakse määruse reguleerimisala.

Eelnõu eesmärk on kehtestada arengukava meetme 4 „Investeeringud materiaalsesse varasse“ tegevuse liigi 4.1 „Investeeringud põllumajandusettevõtte tulemuslikkuse parandamiseks“ raames antava energia varustuskindluse tagamiseks põllumajandusettevõtja investeeringutoetuse andmise ja kasutamise tingimused ning kord.

⁴ Kättesaadav: <https://www.agri.ee/pollumajanduse-ja-kalanduse-valdkonna-arengukava-aastani-2030>.

⁵ Kättesaadav: <https://agri.ee/sites/default/files/documents/2025-02/programm-2025-2028-biomajandus.pdf>.

Eelnõu §-s 2 sätestatakse, kes saab toetust taotleda.

Eelnõu § 2 lõike 1 kohaselt saab toetust taotleda äriseadustiku tähenduses ettevõtja, kelle omatoodetud põllumajanduslike toodete müügitulu:

- 1) ületas taotlemisele vahetult eelnenud majandusaastal 14 000 eurot;
- 2) ületas müügitulust enam kui 50 protsenti mõlemal taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaastal;
- 3) oli taotlemisele vahetult eelnenud teisel majandusaastal vähemalt 1200 eurot.

Äriseadustiku § 1 kohaselt loetakse ettevõtjaks füüsiline isik, kes pakub oma nimel tasu eest kaupu või teenuseid ning kellele kaupade müük või teenuste osutamine on püsiv tegevus, ning äriseadustiku §-s 2 sätestatud äriühing, milleks on täisühing, usaldusühing, osaühing, aktsiaselts ja tulundusühistu.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 17 kohaselt antakse toetust põllumajandustootjatele või põllumajandustootjate rühmadele, mistõttu on oluline, et toetust saavad põllumajandustootmisega tegelevad isikud, kelle müügitulust suurem osa tuleb omatoodetud põllumajandustoodete või nende töötlemisel saadud toodete müügist.

Eelnõu § 2 lõike 2 kohaselt saab toetust taotleda ka ELÜPS-i alusel ja korras tunnustatud tootjaorganisatsioon, kes:

- 1) on tulundusühistu;
- 2) on mikro-, väikese või keskmise suurusega ettevõtja (edaspidi *VKE*), kes vastab komisjoni soovitusel (EL) nr 361/2003⁶ või suurettevõtja ja
- 3) tegutseb põllumajandustoodete sektoris.

Tunnustatud tootjaorganisatsiooni puhul vaadatakse, et ta tegutseks põllumajanduse valdkonnas ning, et ta liikmeteks on põllumajandustootjaid. Täpsemalt on siinkohal mõeldud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1308/2013⁷ artikli 1 lõikes 2 nimetatud põllumajandustoodete sektorites tegutsevaid tootjaid.

Eelnõu § 2 lõigetes 3 ja 4 kehtestatakse erisus, et toetust saab taotleda ka äriühing või füüsilisest isikust ettevõtja (edaspidi *FIE*), kes ei ole tegutsenud vahetult enne taotluse esitamist vähemalt kaks majandusaastat, juhul kui ta on täielikult üle võtnud oma FIE-st osanikule või aktsionärile või füüsilisest isikust osaniku või aktsionäri FIE-st vanemale või vanavanemale kuulunud põllumajandusettevõtte või oma FIE-st vanemale või vanavanemale kuulunud põllumajandusettevõtte.

Selle erisusega soodustatakse põlvkondade vahetust ja antakse toetuse taotlemiseks võimalus ka neile ettevõtjatele, kes on lihtsalt muutnud oma ettevõtlusvormi. Sellisel juhul vaadeldakse taotleja majandusnäitajate vastavust eelnõus sätestatud tingimustele järgmiselt:

- kui taotlejal ei ole olnud kohustust esitada majandusaasta aruannet äriregistrile, siis vaadeldakse eelnõus sätestatud toetuse saajale seatud nõuete täitmist selle FIE andmete alusel, kelle põllumajandusettevõtte üle võeti;
- kui taotlejal on äriregistrile esitatud üks majandusaasta aruanne ja teise majandusaasta aruande esitamise tähtaeg ei ole möödunud, siis vaadeldakse taotleja taotluse

⁶ Komisjoni soovitus (EL) nr 361/2003, mis käsitleb mikroettevõtete ning väikese ja keskmise suurusega ettevõtete määratlust (ELT L 124, 20.05.2003, lk 36–41).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 671–854), sätestatud alusel ja korras rakendatavad turukorraldusabinõud.

esitamisele vahetult eelnenud majandusaasta nõuete täitmist taotleja majandusaasta aruande alusel ja vahetult eelnenud teise majandusaasta nõuete täitmist selle FIE andmete alusel, kelle põllumajandusettevõtte üle võeti. Erinevate ühel kalendriaastal lõppevate majandusaastate näitajaid omavahel ei summeerita.

FIE puhul kehtivad majandusaastate arvestamisel samad põhimõtted nagu äriühingute puhul. Taotluse esitamise ajaks peab põllumajandusettevõtte üle andnud FIE olema kogu oma põllumajandusliku tegevuse lõpetanud. Põllumajandusettevõtte üleandmist võimaldavate sätete eesmärk on võimaldada ettevõtjal oma ettevõtlusvormi muuta (FIE-st äriühinguks) või ettevõtjal oma vanemale või vanavanemale kuulunud FIE-t üle võtta ilma toetusõiguslikkust kaotamata. Põllumajandusettevõtte tuleb täielikult üle anda, kuna toetusega ei soovita soodustada põllumajandusettevõtte jaotamist toetuse saamise eesmärgil. FIE põllumajandusettevõtte kohustused ja vara peavad olema täielikult üle läinud toetust taotlevale äriühingule või FIE-le. Põllumajandusettevõtte üle andnud FIE võib jätkata tegutsemist muul tegevusalal kui põllumajandus või alustada uuesti ka põllumajanduse tegevusalal tegutsemist, kuid sel juhul ei ole tal võimalik selle määru alusel kahe aasta jooksul toetust taotleda, kuna nimetatud ettevõtja majandusnäitajaid on sel juhul korra juba toetuse saamiseks kasutatud.

Võlaõigusseaduse § 180 lõike 2 kohaselt kuuluvad ettevõttesse ettevõtte majandamisega seotud ja selle majandamist teenivad asjad, õigused ja kohustused ning muu hulgas ettevõttega seotud lepingud. Sama seaduse § 182 lõige 1 sätestab järgmist: “Ettevõttesse kuuluvad asjad antakse omandajale üle vastavate asjade üleandmise sätete järgi ja õigused vastavate õiguste üleandmise sätete järgi, lepingud aga lepingute ülevõtmise sätete järgi. Ettevõtte üleandja on kohustatud andma omandajale üle asjade valduse, registreerimisele kuuluva vara puhul tagama ka vastavate kannete tegemise registrites” ning sama paragrahvi lõige 2 sätestab, et “Ettevõttesse kuuluvate asjade ja õiguste üleminekuuga lähevad omandajale üle kõik üleandja ettevõttega seotud kohustused, muu hulgas töölepingutest tulenevad kohustused ettevõtte töötajate suhtes, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti. Välausaldaja või teise lepingupoole nõusolekut ei ole kohustuse või lepingu üleminekuks vaja, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.”. Eeltoodust nähtub, et ettevõtte ei ole vaid materiaalne üksus/vara, vaid ka kõik õigused ja kohustused, mis ettevõtte üleandmise korral peavad olema taotlejale üle läinud.

Eelnõu § 2 lõikes 5 tähendab “kas koos või eraldi § 2 lõikes 1 nõuetele vastamine” seda, et ülevõtja ja ülevõetav koos vastavad määruses sätestatud tingimustele ehk kui näiteks taotleja üksi ei täida kõiki nõudeid, vaadatakse ka selle isiku andmeid, kelle põllumajandusettevõtte üle võeti.

Selleks, et oleks võimalik nn ülevõetu ja ülevõtja majandusandmeid koos vaadata, peab:

- ülevõtja olema esitanud äriregistrile taotlemisele vahetult eelnenud majandusaasta aruande või Maksu- ja Tolliametile vastava tuludeklaratsiooni vormi E ning;
- ülevõetu peab olema tegutsenud taotluse esitamisele vahetult eelnenud teisel majandusaastal ja peab olema esitanud äriregistrile taotluse esitamisele vahetult eelnenud teise majandusaasta aruande või Maksu- ja Tolliametile asjakohase tuludeklaratsiooni vormi E.

“Eraldi” vaadatakse andmeid siis, kui ülevõtjal ei ole taotluse esitamisele vahetult eelnenud majandusaasta aruannet või ta ei ole esitanud Maksu- ja Tolliametile tuludeklaratsiooni vormi E, sellisel juhul tuleb mõlema majandusaasta nõuetekohasust kontrollida ülevõetud ettevõtja näitajate alusel. Kui ülevõtjal on äriregistris vähemalt kahe majandusaasta aruanded, siis ta ei kvalifitseeru ülevõtjaks eelnõu § 2 lõike 3 või 4 tähenduses. Kui ülevõetu ja ülevõtja majandusaastad jäävad samasse kalendriaastasse, siis neid tuleks käsitleda kui kahte erinevat majandusaastat (tulenevalt raamatupidamisest esitatakse majandusaasta aruanne iga ettevõtlusvormi kohta eraldi). Erinevates majandusaasta aruannetes toodud majandusnäitajaid omavahel ei liideta.

Eelnõu § 2 lõikes 6 sätestatakse, et põllumajanduslikud tooted selle määruse tähenduses on Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi *ELTL*) I lisas nimetatud tooted, välja arvatud kalandus- ja vesiviljelustooted, ning nende töötlemisel saadud I lisaga hõlmatud või I lisaga hõlmamata tooted. Kalandus- ja vesiviljelustoodete müügist saadavat tulu ei loeta taotleja põllumajanduslike toodete müügituluks. ELTL-i I lisas nimetatud toodete töötlemisel saadud tooted loetakse põllumajanduslikeks toodeteks ka siis, kui need ei ole ELTL-i I lisas nimetatud tooted. Töötlemisel saadud põllumajanduslikud tooted võivad olla ka näiteks valmistoidukaubad, loomanahk, vill, käpikud, kasukad, sulepadjad jms tooted, kuid nende tooraineks peab valdavas osas olema ELTL-i I lisas nimetatud toode, välja arvatud kalandus- ja vesiviljelustooted. Töötlemisel saadud põllumajanduslikul tootel peab olema ilmne seos taotleja põllumajandusliku tegevusega. Põllumajanduslike toodete hulka ei saa lugeda töötlemisel saadud tooteid, mis sisaldavad toorainena vaid vähesel määral ELTL-i I lisas nimetatud tooteid. Nii näiteks ei loeta siia gruppi kuuluvaks tekstiilmaterjalist esemeid, millele on lisatud kaunistuseks omatoodetud villast narmaid, või puitmööblit, millele on lisatud omakasvatatud lamba nahast elemente, ja muid selliseid tooteid.

Eelnõu §-s 3 on sätestatud nõuded taotlejale.

Eelnõu § 3 lõige 1 sätestab, et taotleja riikliku maksu võlg, sealhulgas maksuhalduri haldusaktiga kindlaks määratud intress, on väiksem kui 100 eurot või tema riikliku maksu võla tasumine on ajatatud. Maksuvõla tasumise ajatamise korral on maksuvõlg, mille tasumise tähtaeg on möödunud, tasutud ettenähtud summas. Sätte eesmärk on tagada, et toetust saavad vaid need taotlejad, kes on oma kohustused riigi ees täitnud. Toetust antakse üksnes neile, kes on majanduslikult jätkusuutlikud.

Maksukorralduse seaduse § 32 kohaselt on maksuvõlg maksukohustuslase poolt tähtpäevaks tasumata jäetud maksusumma, tähtpäevaks tasumata jäetud maksusummalt arvestatud intress ning tollivõlast tulenev tähtpäevaks tasumata maksusumma ja sellelt arvestatud intress. ELÜPS-i § 64 lõike 4 punkti 1 kohaselt jäetakse taotlus rahuldamata, kui taotleja ei vasta toetuse saamiseks esitatud nõuetele. Seega on Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Ametil (edaspidi *PRIA*) õigus kontrollida kogu taotluste menetlemise ajal ja enne toetuse väljamaksmist taotlejal ja toetuse saajal riikliku maksu võla olemasolu ning maksuvõla olemasolu korral selle ajatust ja maksete tähtaegset tasumist.

Eelnõu § 3 lõige 2 sätestab, et taotlejal ei tohi olla likvideerimismenetlust ega pankrotimenetlust. See tähendab, et taotleja äritegevus peab olema stabiilne ning ta ei tohi olla finantsraskustes. Lisaks ei tohi taotlejal olla kohtuotsusega välja kuulutatud pankrotti või algatatud sundlõpetamist. Samuti ei tohi taotlejal olla kehtivat äriregistrist kustutamise hoiatust, mis võib tähendada, et taotleja juriidiline seisund ei ole korras või tal on võlgnevused riigi ees.

Eelnõu § 3 lõikes 3 kehtestatakse piirang, et toetust ei saa taotleda taotluses sisalduva sama kulu kohta ehk siis, kui selle kulu kohta on saadud toetust või samal ajal taotletakse toetust riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi. Eelkõige on siinkohal mõeldud teisi arengukava alusel antavaid toetusi või struktuurifondide vahenditest saadud abi ja toetust. Piirangu eesmärk on vältida topeltrahastamist, mis tähendab, et ühe ja sama kulu kohta ei anta toetust rohkem kui üks kord, mis tuleneb Euroopa Parlamendi

ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013⁸ artiklist 30, mille kohaselt ei tohi EAFRD-st rahastatavaid kulusid katta EL-i eelarvest ühegi teise rahastamisvahendiga.

Eelnõu § 3 lõige 4 sätestab, et kui taotleja on saanud varem toetust riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi või vähese tähtsusega abi, mis on kuulunud tagasimaksmisele, on tagasimaksmisele kuulunud summa tähtajal tagasi makstud või toetuse tagasimaksmise ajatamise korral on tagasimaksed tasutud ettenähtud tähtajal ja summas. Selle nõude eesmärgiks on maandada riigile lisanduvate rahaliste kohustuste (rikkumiste tagasimaksed) tekkimise riski ning tagada vahendite kasutamise sihtotstarbelisus ja jätkusuutlikkuse suurendamine.

Eelnõu § 3 lõige 5 sätestab, et taotleja kohta ei tohi olla karistusregistrisse kantud karistusandmeid loomakaitseseaduse §-s 66¹, 66⁶ või 66¹⁰, veeseaduse §-s 262, taimkaitseseaduse §-s 97, veterinaarseaduse §-s 97, 104, 105 või 106, väetiseseaduse §-s 37, jäätmeseaduse §-s 120, 120¹, 120², 126 või 126⁴, toiduseaduse §-s 53¹, 53², 53³, 53⁵ või 53⁶, söödaseaduse §-s 33, 34 või 35, keskkonnamõju hindamise ja keskkonnajuhtimissüsteemi seaduse §-s 53 ega karistusseadustiku §-s 49¹, 52², 55¹ punktis 2, 192, 193, 209, 209¹, 210, 264, 296, 298, 298¹, 354, 364, 365, 367, 368, 372, 373 või 384 sätestatud süüteo toimepanemise eest.

Riigikohtu otsusele nr 3-3-1-85-14⁹ tuginedes, mis puudutab taotleja kohustust täita keskkonna-, toiduhügieeni- ja loomade heaolu nõudeid ning taotleja suhtes jõustunud süüdimõistvat süüteo otsust nende nõuete rikkumise eest, on määruses välja toodud konkreetsete väär- ja kuriteod, mille toimepanemise puhul on põhjust kahelda taotleja tahtes või võimekuses viia toetatav tegevus ellu õiguspäraselt. Seega, kui taotleja kohta on karistusregistrisse kantud karistusandmeid määruse § 3 lõikes 5 sätestatud süüteo toimepanemise eest, siis selline taotleja ei vasta nõuetele ja talle toetust ei anta.

Valdavas enamuses on välja valitud süüteod seotud põllumajanduslike toodete tootmise ja nende esmatöötlemise valdkonnas tegutsemisega. Arvestades, et toetusega jagatakse riigieelarvelisi ja EL-i vahendeid, mida on piiratud ulatuses, on oluline, et nimetatud vahendeid saaksid kasutada üksnes õiguskuulekad ettevõtjad, kes on täitnud põllumajanduslike toodete tootmise ja nende esmatöötlemise valdkonnas tegutsemisega seotud õigusaktides sätestatud nõudeid ja on suutnud oma tegevust õiguspäraselt korraldada.

Lisaks on kõnealune nõue seotud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 58 lõikes 1 sätestatuga, mille kohaselt võtavad liikmesriigid ühise põllumajanduspoliitika raames vastu kõik õigus- ja haldusnormid ning kõik muud vajalikud meetmed, et tagada EL-i finantshuvide tõhus kaitse ja eelkõige selleks, et:

- a) kontrollida fondide rahastatavate tegevuste seaduslikkust ja korrektsust;
- b) tagada tõhus kaitse pettuste vastu, eelkõige kõrgema riskiga aladel, mis toimib hoiatusena, võttes arvesse meetmete kulusid ja nendest saadavat kasu ning nende proportsionaalsust;
- c) ennetada, tuvastada ja kõrvaldada eeskirjade eiramisi ja pettust, kehtestada tõhusaid, hoiatavaid ja proportsionaalseid karistusi vastavalt liidu õigusele või selle puudumise korral vastavalt riigisisesele õigusele ning alгатada vajaduse korral vastavaid kohtumenetlusi;
- e) nõuda tagasi alusetud maksed koos intressiga ning alгатada vajaduse korral vastavaid kohtumenetlusi.

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013, ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347 20.12.2013, lk 549–607).

⁹ Riigikohtu halduskolleegiumi 11. märtsi 2015. a otsus nr 3-3-1-85-14.

Seega, kui toetust ei anta isikule, keda on karistatud eelnimetatud süütegude eest, suurendab see EL-i finantshuvide kaitset, sest raha väärkasutuse risk alaneb märkimisväärselt.

Eelnõu § 3 lõige 6 sätestab äriühingust taotlejale kohustuse, mille alusel peab ta olema esitanud taotlemisele vahetult eelnenud kahe majandusaasta aruanded äriseadustikus sätestatud juhul äriregistrisse. Kohustuse eesmärgiks on tagada taotluste menetlemisel kasutatavate majandusnäitajate ja äriregistris olevate ettevõtjate majandusnäitajate samasus ja kontrollitavus. Toetust ei anta äriühingule, kes ei ole majandusaasta aruande esitamise kohustust täitnud.

Eelnõu § 3 lõige 7 kehtestab, millised majandusaasta aruanded võetakse aluseks toetuse taotlemisel.

Taotlusvooru toimumisaja kavandamisel jälgitakse, et äriühingutele jääks mõistlik aeg oma majandusaasta aruande koostamiseks ja esitamiseks. Säte tagab nendele ettevõtjatele, kelle majandusaasta ei ühti kalendriaastaga, toetuse taotlemiseks paindlikumad tingimused.

Eelnõu § 3 lõikes 8 sätestatakse, et kui taotlejaks on tunnustatud tootjaorganisatsioon, siis kohaldatakse erisust, mille kohaselt toetuse taotlemisel ei vaadata tunnustatud tootjaorganisatsiooni müügitulu suurust ning tulenevalt sellest ei pea tunnustatud tootjaorganisatsioonil olema äriregistrist kättesaadavad ka majandusaasta aruanded. Tunnustatud tootjaorganisatsioonidele kohaldatakse erisust tulenevalt sellest, et tootjaorganisatsioonina tunnustamiseks on kehtestatud nõuded nii liikmete arvule kui ka müügitulu suurusele, mis on oluliselt suurem kui 14 000 eurot. Tootjaorganisatsiooni tunnustamise nõuetele vastavust kontrollib PRIA.

Eelnõu §-s 4 sätestatakse tegevused, mille kohta võib toetust taotleda.

Toetust võib taotleda selliste tegevuste elluviimiseks, mis on vajalikud ELTL-i I lisas nimetatud töötlemata toodete (välja arvatud kalandus- ja vesiviljelustoodete) tootmiseks, säilitamiseks või toodangu esmamüügi eelseks ettevalmistuseks, ning millega tagatakse energia varustuskindlus. Alljärgnevalt on toetatavad tegevused välja toodud täpsemalt.

Eelnõu § 4 lõike 1 punktis 1 sätestatakse, et toetust võib taotleda energiasalvestusseadme või -rajatise ostmiseks ja vajaduse korral paigaldamiseks.

Energiasalvestusseade või rajatis on seade, rajatis või süsteem, mis on loodud energia salvestamiseks ja vabastamiseks. Energiasalvestusseadmeid ja rajatiseid on erinevat tüüpi nagu näiteks akupank, hoorattad, energialadustamissüsteem jms. Energiasalvestus aitab tasakaalustada energiatarbimist, võimaldades integreerida erinevaid taastuvenergiaallikaid. Lisaks võimaldavad energiasalvestus suuremat energiatõhusust, paindlikkust ja vastupidavust hädaolukordadele, aidates luua stabiilsema ja jätkusuutlikuma energiatarbimise.

Energiasalvestusseadet või -rajatist saab energia salvestamise ajaliste näitajate järgi jaotada lühiajaliseks, pikaajaliseks ning ülipikaajaliseks energiasalvestusseadme või -rajatiseks. Sellised seadmed või rajatised salvestavad ja annavad võrku energiat minutite kuni päevade ja isegi kuude vältel (viimane puudutab elektrienergia salvestamist).

Soojusenergia salvestusseadmed või -rajatised (näiteks paak-soojussalvestid, süvend-soojussalvestid jms) jagunevad aktiivseteks ja passiivseteks soojusenergia salvestamiseseadmeteks või -rajatisteks. Aktiivse soojusenergia salvestamise all on mõeldud salvestusviisi, mille korral kasutatakse soojusenergia ülekandmiseks salvestatavale ainele sundkonvektsiooni ja soojusenergiat salvestav aine on ise sellel hetkel sundringluses. Passiivse

soojusenergia salvestamise all on mõeldud sellist salvestusviisi, mille korral soojusenergia salvestamiseks ehk soojusenergia ülekandmiseks soojusenergiat salvestavale ainele kasutatakse soojuskandjat. Soojusenergiat salvestav aine on sellel hetkel liikumatu.

Energiaks loetakse energiamajanduse korralduse seaduse § 2 punkti 3 kohaselt energiatooted, sealhulgas põlevkütus, soojus, taastuvenergia, elekter ja muud energiatooted.

Põllumajanduslike toodete tootmise, säilitamise või toodangu esmamüügi eelseks ettevalmistuseks vajalikuks energiasalvestusseadme või -rajatiseks on näiteks energialadustamissüsteem (RENA1000 seeria, Wallboxi seeria), akupank, akuinverterid, energiasalvestusjaamad jms. Toetatakse üksnes energiasalvestusseadme või -rajatise ostmist, mitte energiatootmiseks vajaliku seadme või rajatise ostmist. Näiteks on toetatav suuremahulise akupanga ostmine ja vajaduse korral paigaldamine, kuid mitte päikesepaneelide ostmine ja paigaldamine.

Kui tegemist on seadme või rajatisega, mille kohta on ehitusseadustiku kohaselt nõutav ehitisluba või ehitusteatis, siis peab see olema hiljemalt esimese maksetaotluse esitamise ajaks kättesaadav ehitisregistrist. Kui seadme või rajatise paigaldamine eeldab ehitustegevust, siis loetakse, et tegemist on ehitamisega ehitusseadustiku tähenduses.

Eelnõu § 4 lõike 1 punkti 2 kohaselt võib toetust taotleda energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks. Selliseks ehitiseks on näiteks pump-hüdroelektrijaam.

Selle määruse tähenduses on ehitamine ehitise püstitamine, rajamine, paigaldamine, laiendamine või ümberehitamine ehitusseadustikus sätestatud tingimustel ja korras (edaspidi koos *ehitamise*). Ehitise lammutamine ei ole toetatav.

Ehitamine hõlmab ehitise ehitamist koos selle oluliste osadega. Ehitise olulised osad on tsiviilseadustiku üldosa seaduse § 55 lõike 1 kohaselt asjad, millest see ehitis on ehitatud või mis on sellega püsivalt ühendatud ja mida ei saa eraldada ehitist või eraldatavat asja oluliselt kahjustamata. See tähendab, et ehitise olulised osad on asjad, milleta hoonet ei saaks tavaarusaama kohaselt käsitada valmisolevana ehk terviklikuna.

Toetatav on üksnes sellise ehitise ehitamine, mille eesmärk on tagada põllumajanduslike toodete tootmiseks, säilitamiseks või toodangu esmamüügi eelseks ettevalmistuseks vajaliku energiaga varustatus. Põllumajanduslike toodete tootmiseks, säilitamiseks või toodangu esmamüügi eelseks ettevalmistuseks vajaliku energia varustuskindluse tagamiseks tehtavaid investeeringuid ei toetata juhul kui eesmärgiks on energia edasimüük ehk põllumajandusettevõtja peab tegema investeeringu, mis tagab tema põllumajanduslike toodete tootmiseks, säilitamiseks või toodangu esmamüügi eelseks ettevalmistuseks vajaliku energia varu ning seeläbi toidu tootmise püsiva toimimise.

Eelnõu § 4 lõike 1 punkti 3 kohaselt võib toetust taotleda ka generaatori ostmiseks, mis on mõeldud põllumajandusettevõttes ajutise vooluallikana kasutamiseks, et tagada võimaliku elektrikatkestuse korral põllumajandusettevõtte elektriga varustatus.

Eelnõu § 4 lõikes 2 sätestatakse energiasalvestusseadme või -rajatise ostmist või energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamist toetatakse üksnes juhul, kui energiasalvestuse korral on minimaalne energiasalvestusvõimsus toetuse saaja taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta keskmine ühe tunni energia tarbimine ehk salvestusseade, -rajatis või ehitis tagab vähemalt ühe tunni energiaga varustatuse. Minimaalne energiasalvestamisvõimsus arvutatakse järgmiselt: taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta

taotleja aastane energia tarbimine (kWh) : 365 päeva : 24 tunniga. Näiteks kui ettevõttes kasutatakse 200 000 kWh energiat aastas, siis aasta keskmine ööpäevane tarve on 548 kWh ($200\,000 : 365 = 548$) ning sel juhul energiasalvestusvõimsus minimaalselt peab olema 23 kWh ($548 : 24 = 22,8$). Samuti ei anta toetust, kui maksimaalne energiasalvestusvõimsus ületab toetuse saaja taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta keskmist nelja ööpäeva energia tarbimist. Maksimaalne rakendamise aeg arvutatakse järgmiselt: maksimaalne rakendamise aeg = taotleja taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta aastane energia tarbimine (kWh) : 365 päeva x 4. Näiteks kui ettevõttes kasutatakse 200 000 kWh energiat aastas, siis aasta keskmine ööpäevane tarve on 548 kWh ($200\,000 : 365 = 548$) ning sel juhul energiasalvestusvõimsus ei tohi ületada 2 192 kWh ($548 \times 4 = 2\,192$).

Kuna erinevate tootjate energiasalvestusseadmetel võivad energiasalvestusvõimsused olla erinevates suurusjärkudes (vahemikes) ja kui konkreetse energiasalvestusvõimsusega energiasalvestusseadet ei ole võimalik osta, siis võib osta samasse suurusjärku jääva energiasalvestusvõimusega energiasalvestusseadme. Näiteks kui taotleja maksimaalne energiasalvestusvõimsus ei tohi ületada 2 192 kWh, kuid osta saab energiasalvestusseadet, mille võimsus on kas 2 000 kWh või 2 200 kWh, siis võib taotleja valida ka võimsama energiasalvestusseadme (2 200 kWh), kuid sel juhul ei tohi energiasalvestusvõimsus olla ebaproportsionaalselt suurem kui on maksimaalne energiasalvestusvõimsus toetuse saaja taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta keskmine nelja ööpäeva energia tarbimine.

Kui toetust taotletakse mitme energiasalvestusseadme või -rajatise ostmiseks või energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks, mis hakkavad paiknema erinevates asukohtades (tootmisüksustes), siis nii minimaalne kui ka maksimaalne energiasalvestusvõimsus arvutatakse konkreeses asukohas (tootmisüksuses) tarbitava energikulu alusel.

Kui toetust taotletakse eesmärgiga hakata elektrienergiat müüma elektrivõrku, siis toetust ei anta kuna see on vastuolus selle toetuse andmise eesmärgiga. Elektrienergia müümine elektrivõrku on lubatud eeldusel, et selle aastas müüdud kogus ei ületa toetuse saaja poolt aastas maksimaalselt tarbitavat elektrienergia kogust. Kuna ettevõtte elektritarbimisvajadus ei pruugi olla pidev ja ühtlane ning ka elektrienergia tootmine võib olla tsükliline, siis on ajutiselt ülejääva elektrienergia müümine lubatud.

Eelnõu § 4 lõikes 3 sätestatakse, et kui toetatavaks tegevuseks on seade või rajatise (energiasalvestusseade või -rajatis või generaator ajutise vooluallikana kasutamiseks) ostmine ja mis paigaldatakse ehitisse või mida kasutatakse ehitises, peab see ehitis olema taotleja omandis või peab taotleja kasuks olema seatud kasutusvaldus või on sõlmitud kirjalik üüri- või rendileping vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on VKE, ning vähemalt viieks aastaks PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on suurettevõtja.

VKE kategooriasse kuuluvad ettevõtjad, kellel on vähem kui 250 töötajat ja kelle aastakäive ei ületa 50 miljonit eurot või aastabilansi kogumaht ei ületa 43 miljonit eurot. Selle nõudega tagatakse, et seadet või rajatist kasutatakse sihtotstarbeliselt vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. Täpsemalt see, mida loetakse sihipärase kasutamise perioodiks, on põhjendatud eelnõu § 14 lõike 2 selgitava osa juures.

Eelnõu § 4 lõikes 4 sätestatakse, millised nõuded peavad olema täidetud, kui toetust taotletakse energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks. Ehitis ja sellealune maa peab olema taotleja omandis või on taotleja kasuks seatud hoonestusõigus vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on VKE, ning viieks aastaks

arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on suurettevõtja. Nende nõuetega tagatakse, et ehitist kasutatakse sihtotstarbeliselt vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Eelnõu § 4 lõikes 5 sätestatakse, et kui energiasalvestusseade, -rajatis või generaator paigaldatakse kaasomandis olevasse ehitisse või kui ehitisealune maa on kaasomandis, siis peab taotlejal olema kaasomaniku kirjalik nõusolek toetatava tegevuse elluviimiseks. Selle nõudega tagatakse, et tegevused toimuvad kaasomandi korral kaasomaniku nõusolekul ning seeläbi tagatakse toetusega rahastatud investeeringu püsimine vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Eelnõu § 4 lõike 6 kohaselt ei või taotleja toetatava tegevuse elluviimist alustada varem ja toetatava tegevuse elluviimist tõendavad dokumendid ei või olla väljastatud varem kui taotluse esitamise päevale järgneval päeval. Siinkohal tuleb märkida, et kui taotleja alustab kavandatava tegevuse elluviimisega taotluse esitamise päevale järgneval päeval, siis kõik kulutused, mida taotleja teeb, on tema enda vastutusel, sest PRIA ei ole selleks ajaks veel teinud taotluse rahuldamise või rahuldamata jätmise otsust. Nimetatud nõue tuleneb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artiklist 60.

Eelnõu §-s 5 sätestatakse toetatava tegevuse abikõlbliku kulu arvestamise alused.

Eelnõu § 5 lõigete 1–4 alusel on abikõlblikeks kuludeks eelnõu § 4 lõikes 1 nimetatud seadme või rajatis ostmise või ehitise ehitamise käibemaksuta maksumus ja nõuete kohaseks tähistamiseks kasutatava sümboli ja teavitustegevuse käibemaksuta maksumus.

Kui toetust taotletakse ehitise ehitamiseks, siis on abikõlblikeks kuludeks ehitise püstitamise, laiendamise, rekonstrueerimise, rajamise ja paigaldamise maksumus. Ehitise lammutamise maksumus ei ole abikõlblik kulu. Samuti loetakse abikõlblike kulude hulka ka eelnõu § 4 lõike 1 punktis 2 nimetatud toetatava tegevuse puhul ehitusseadustiku alusel tehtava omanikujärelevalve kulud.

Kui toetust taotletakse seadme või rajatise ostmiseks, siis loetakse abikõlblike kulude hulka ka selle kasutamiseks vajalike seadmete maksumus nagu näiteks energiahalduse kontrollid, energia arvestid, inverterid, juhtimisseadmed jms. Samuti loetakse abikõlbliku kulu hulka seadme või rajatise paigaldamise või seadistamise maksumus, kui seadme või rajatise eripära tõttu saab seda paigaldada üksnes seadme või rajatise müüja või kvalifitseeritud spetsialist. Kui seadme või rajatise kasutamine eeldab selle müüja või paigaldaja poolset esialgset väljaõpet, sealhulgas tutvustust, siis ka need kulud on abikõlblikud. Abikõlblike kulude hulka loetakse ka seadme või rajatise kasutamiseks vajaliku energia tootmiseseadme või elektrisüsteemi kohandamise kulu. Näiteks energia tootmiseseadmena kasutab taotleja päikesepaneeli ja nüüd soovib taotleja lisada päikesepaneelidele juurde akupanga, et päikeseenergiat salvestada, kuid selleks on vaja päikesepaneelidega seonduvalt ühendusi või paialdusi vms muuta ehk tehakse energiasüsteemides kohandused selleks et lisada juurde akupank. Jätkuvalt ei toetata päikesepaneelide ostmist ja paigaldamist, kuid päikesepaneelide energiasüsteemide muutmine on abikõlblik kulu juhul kui lisatakse juurde energiasalvestusseade.

Eelnõu § 5 lõike 5 kohaselt loetakse abikõlblikuks kasutatud generaatori ostmist ajutise vooluallikana kasutamiseks, kuid üksnes siis, kui generaator ei ole taotluse esitamise ajal vanem kui viis aastat, selle ostmiseks ei ole kasutatud toetust riigieelarvelistest või muudest EL-i vahenditest, sealhulgas välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi, ning nimetatud generaatori hind ei ületa selle turuväärtust ja on väiksem kui uue samaväärse seadme hind. Kasutatud seadme puhul kontrollitakse üldjuhul seadme vanust tootja tehnilise passi andmete,

ostu-müügilepingute, tootja poolt välja antud garantiidokumentide, müüja kinnituste ja muude dokumentide alusel.

Eelnõu § 5 lõike 6 kohaselt peavad kõik abikõlblikud kulud olema mõistlikud, selged ja üksikasjalikult kirjeldatud ning taotleja peab tagama kasutatava toetusraha otstarbeka ja säästliku kasutamise. Kulud, mille kohta toetust taotletakse, peavad olema majanduslikult otstarbekad ja vajalikud toetuse eesmärgi saavutamiseks. Samuti ei tohi kavandata ning tehtud kulud olla põhjendamatult kõrged võrreldes tavaliselt sarnase tegevuse eest tasutava hinnaga.

ELÜPS-i § 60 lõike 2 kohaselt peavad taotleja ja toetuse saaja järgima kulude tegemisel toetuse andmise tingimustes ehk selles eelnõus sätestatud nõudeid.

Eelnõu §-s 6 sätestatakse mitteabikõlblikud kulud.

Näiteks on mitteabikõlblikud maa ostmiseks tehtud kulutused, liisingumaksud, mitmesugused tegevuskulud, näiteks kulutused õigusteenusele või raamatupidamisteenusele. Mitteabikõlblik kulu on ka tasu taotleja enda ja tema töötaja tehtud töö eest.

Kui erinevad veo- või sõidukulud ei ole seotud seadme või rajatise kohaletoimetamisega, paigaldamisega või seadistamisega, siis ei ole need kulud ka abikõlblikud. Eesmärk on vältida olukordi, kus ostetava seadme või rajatise veokulusid n-ö peidetakse seadme või rajatise hinna sisse. Sealjuures ei ole oluline, kas nimetatud veotöö teostajaks on sama ettevõtja, kellelt ostetakse see seade või mitte. Näiteks, kui seade ostetakse ettevõtjalt A ja seadme toimetab kohale ettevõtja B, siis loetakse need kulud (seadme ostmine ja kohaletoimetamine) abikõlblike kulude hulka.

Kui energiatootmiseseadme või elektrisüsteemi kohandamise kulu ei ole seotud ostetava energiasalvestusseadmega või -rajatise (näiteks energiasalvesti ühendamine päikesepaneelidega) või energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamise või generaatori ostmisega ajutise vooluallkanna kasutamiseks, siis ei ole need kulud ka abikõlblikud. Samuti ei abikõlblikud kulud, mis on seotud energiatootmiseseadme rajamise ja haldamisega nagu näiteks päikesepargi rajamise kulu või päikesepargi haldamisega seotud kulud.

Eelnõu §-s 7 on sätestatud nõuded kulude mõistlikkuse ja põhjendatuse väljaselgitamiseks ja tõendamiseks, mis puudutavad toetatava tegevuse raames tellitava töö või teenuse või ostetava vara maksumust.

Hinnapakkumus peab sisaldama taotleja ja hinnapakkuja nime, hinnapakkuja registrikoodi, hinnapakkuja kontaktandmeid, hinnapakkumuse väljastamise kuupäeva, töö, teenuse või vara üksikasjalikku kirjeldust ning toetatava tegevuse käibemaksuta ja käibemaksuga maksumust. Väljavalitud hinnapakkumus ei tohi olla põhjendamatult kõrge võrreldes tavaliselt sarnase tegevuse, töö, teenuse või vara eest tasutava hinnaga. Taotleja peab valitud hinnapakkumust põhjendama. Hinnapakkumuses peab iga toetatava tegevuse raames tellitava töö või teenuse või ostetava vara hind olema eraldi välja toodud. Juhul kui toetatava tegevuse raames tellitava töö või teenuse või ostetav vara ei vasta esialgselt saadud hinnapakkumustele, peab ettevõtja võtma uuesti vähemalt kahelt asjakohast teenust osutavalt isikult võrreldavad hinnapakkumused ja tegema nende seast üldjuhul majanduslikult soodsama valiku, mille alusel hakkab toetatavat tegevust ellu viima.

Taotleja ja hinnapakkuja ning nende osanik, aktsionär, liige või juhtorgani liige ei tohi omada osalust üksteise äriühingus ega kuuluda üksteise juhatusse ega nõukokku. Samamoodi ei tohi

hinnapakkujad olla omavahel seotud. Nimetatud piirangutega püütakse vältida taotleja ja hinnapakkuja seotusest tingitud kokkuleppetehinguid ja sellest tulenevat ebatervet konkurentsikeskkonda. Samuti ei tohi hinnapakkuja olla seotud taotleja liikmetega, et vältida huvide konflikti tekkimist. Huvide konflikt on näiteks selline olukord, kus taotlejal või tema nimel tegutseva isiku töötajal, juhatuse liikmel või muul pädeval esindajal, kes on kaasatud hinnapakumuse ettevalmistamisse või läbiviimisse või kes võib muul moel mõjutada selle hinnapakumuse tulemust, on otseselt või kaudselt finantsalaseid, majanduslikke või muid isiklikke huvisid, mida võib käsitleda tema erapooletust ja sõltumatust kahjustavatena.

Eelnõu §-s 8 sätestatakse toetuse vorm, määr ja suurus.

Eelnõu § 8 lõikes 1 sätestatakse, et seda toetust antakse tegelikult tekkinud abikõlblike kulude hüvitamisena. Ehk toetust makstakse tegelikult tekkinud ja kuludokumentidega tõendatavate abikõlblike kulude kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 67 lõike 1 punkti a kohaselt.

Eelnõu § 8 lõikes 2 sätestatakse, et toetust antakse kuni 70,00 protsenti toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest. Toetuse määr arvutatakse täpsusega kaks kohta pärast koma ilma ümardamata.

Eelnõu § 8 lõike 3 kohaselt on minimaalne võimalik toetuse määr 15,00 protsenti toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest. Toetuse määr arvutatakse täpsusega kaks kohta pärast koma ilma ümardamata. Minimaalse võimaliku toetuse määra eesmärk on tagada, et investeeringute tegemisel kaasneks toetuse andmisel ergutav mõju. Kui toetus moodustab kavandatava investeeringu abikõlbliku kulu maksumusest vähem kui 15,00 protsenti, siis puudub toetusel ergutav mõju ja taotlejal on tõenäoliselt võimalik teha kavandatav investeering ka ilma toetuseta.

Eelnõu § 8 lõike 4 kohaselt on toetuse maksimaalne suurus ühe taotleja kohta 1 500 000 eurot kuni arengukava programmiperioodi lõpuni. Arengukava programmiperioodiks on aastad 2014–2020, kuid 2020. aasta 23. detsembril võeti vastu üleminekumäärus, mille artikli 1 lõike 1 kohaselt pikendati EAFRD-st toetatavate programmide puhul Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 26 lõikes 1 sätestatud 2014. aasta 1. jaanuarist kuni 2020. aasta 31. detsembrini kehtvat ajavahemikku kuni 2022. aasta 31. detsembrini – aastatel 2021–2022 oli üleminekuperiood uude programmiperioodi. Samuti pikenes üleminekumääruse artikli 2 punkti 2 kohaselt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõigetes 2 ja 4 sätestatud kulutuste rahastamiskõlblikkuse periood kahe aasta võrra ehk kuni 2025. aasta 31. detsembrini. See tähendab, et eelnimetatud määruse artikli 65 lõike 2 kohaselt on kulud Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidest toetuse saamiseks abikõlblikud juhul, kui need on tekkinud toetuse saajal ja need on tasutud hiljemalt 2025. aasta 31. detsembril ehk abikõlblikud on vaid programmiperioodil tehtud kulud. Tagamaks, et PRIA jõuaks ajaliselt programmiperioodi lõppu jäävaid väljamakseid teha enne 2025. aasta 31. detsembrit, ja võimaldamaks PRIA-le jätta ka kuludokumentide menetlemiseks mõistliku aja, sätestatakse maksete abikõlblikkuse ja investeeringu tegemist tõendavate dokumentide esitamise lõpptähtajaks sellest varasem ehk 2025. aasta 30. september (eelnõu § 14 lõige 1). See tähendab, et hiljemalt 30. septembriks 2025 peavad kõik toetuse maksmise aluseks olevad kohustused olema täidetud, mis tähendab taotlejate jaoks seda, et neile jääb toetatava tegevuse elluviimiseks aega vähem kui 12 kuud.

Eelnõu § 8 lõikes 5 sätestatakse, et taotleja ja taotlejaga ühte kontserni kuuluv ettevõtja või konkurentsiseaduse § 2 lõike 4 tähenduses valitseva mõju kaudu üksteisega seotud ettevõtjad saavad kokku toetust taotleda lõikes 4 sätestatud ulatuses. Ühte kontserni kuuluvad ettevõtjad

loetakse üheks taotlejaks. Näiteks kui kontserni A (emaettevõtja) kuuluvad ettevõtjad B (tütarettevõtja) ja C (tütarettevõtja). Ettevõtja A (emaettevõtja) ja ettevõtja B (tütarettevõtja) soovivad nimetatud toetust taotleda. Ettevõtja A ja ettevõtja B mõlemad taotleavad toetust 900 000 eurot. Kui ettevõtjale A määrati juba toetust 900 000 euro ulatuses, siis ettevõtjale B saab maksimaalset määrata toetust 600 000 euro ulatuses, sest nad loetakse üheks ettevõtjaks. Samuti kui näiteks ühte kontserni kuuluv üks ettevõtja taotleb abi 750 000 euro ulatuses ja samasse kontserni kuuluv teine ettevõtja taotleb samuti 750 000 eurot, siis täidavad nad maksimaalse 1 500 000 euro suuruse toetuse nõude, sest selle määruuse tähenduses loetakse nad üheks ettevõtjaks, kellele kohaldub maksimaalne 1 500 000 euro suurune toetus.

Ühte kontserni kuuluvate ettevõtjate osas kohaldatakse äriseadustiku § 6, mille kohaselt, kui üks äriühing on teises äriühingus osanik või aktsionär ning omab seal häälteenamust, nimetatakse osalevat ühingut emaettevõtjaks ja ühingut, kus ta osaleb, tütarettevõtjaks. Emaettevõtja tütarettevõtjaks on ka ühing, kus häälteenamus on teisel tütarettevõtjal või tütarettevõtjatel üksinda või koos emaettevõtjaga. Tütarettevõtjaks on ka ühing, kus teine ühing (emaettevõtja) omab selle osaniku või aktsionärina lepingu alusel või ilma selleta valitsevat mõju. Emaettevõtja koos tütarettevõtjatega moodustab kontserni. Kontsern ei ole piiratud Eesti Vabariigi territooriumiga.

Konkurentsiseaduse § 2 lõike 4 tähenduses valitsevat mõju omavateks ettevõtjateks on tegutsevad ettevõtjad, kellest üks omab teise suhtes konkurentsiseaduse § 2 lõike 4 tähenduses valitsevat mõju. Konkurentsiseaduse § 2 lõike 4 kohaselt on valitsev mõju võimalus ühe või mitme ettevõtja poolt ühiselt või ühe või mitme füüsilise isiku poolt ühiselt teise ettevõtja aktsiate või osade omamise kaudu, tehingu või põhikirja alusel või muul viisil otseselt või kaudselt mõjutada teist ettevõtjat, mis võib seisneda õiguses:

- 1) oluliselt mõjutada teise ettevõtja juhtorganite koosseisu, hääletamist või otsuseid või
- 2) kasutada või käsutada teise ettevõtja kogu vara või olulist osa sellest.

Lõikes 5 sätestatu eesmärk on vältida ebatervet konkurentsikeskkonda ning hajutada toetust ühtlasemalt enama arvu ettevõtjate vahel.

Eelnõu §-s 9 sätestatakse taotluse esitamine ja taotluse esitamise tähtaeg.

Toetuse saamiseks esitab taotleja selleks ettenähtud tähtajal elektrooniliselt PRIA e-teenuse keskkonna kaudu PRIA-le avalduse ja selles esitatud andmeid tõendavad dokumendid (edaspidi koos *taotlus*).

PRIA teatab taotluse esitamise tähtaja, avaldades selle ametlikus võrguväljaandes Ametlikud Teadaanded ja oma veebilehel. Taotleja võib ettenähtud tähtajal esitada ühe taotluse, mis võib sisaldada rohkem kui üht tegevust.

Eelnõu §-s 10 sätestatakse nõuded taotlusele ehk andmed ja dokumendid, mida taotlus peab sisaldama, muu hulgas andmed toetatava tegevuse kohta ning nõuded taotluse osaks olevatele dokumentidele.

Eelnõu § 10 lõikes 1 sätestatakse andmed ja dokumendid, mis peavad taotluses sisalduma. Taotlus peab sisaldama teavet, mille alusel saab kindlaks teha määruuses sätestatud tingimuste täitmise ja koguda vajalikke statistilisi andmeid, mida saab hiljem kasutada toetusega saavutatavate mõjude kindlakstegemiseks. Näiteks peab taotleja esitama andmed selle kohta, kas ta on autonoomne ettevõtja, partnerettevõtja või seotud ettevõtja, andmed taotleja kontserni liikmete ja taotleja üle lepingu või muu alusel valitsevat mõju omava ettevõtja kohta, andmed

taotleja töötajate arvu kohta, mille abil määratakse kindlaks, kas taotleja on VKE või suurettevõtja.

Samuti peab taotleja esitama teabe selle kohta, kui suur oli tema põllumajandusettevõtte energiakulu (energia tarbimine kWh) kokku taotluse esitamisele vahetult eelnenud aastal ja kui suur on tema olemasolev taastuvenergia tootmisvõimsus (KWh). Kui toetust taotletakse energiasalvestusseadme või -rajatise ostmiseks ja vajaduse korral paigaldamiseks või energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamiseks, siis esitab taotleja ka teabe energiasalvestusvõimsuse kohta. Lisaks peab taotleja esitama arve või muu dokumendi, millega tõendatakse põllumajandusettevõtte energiakulu suurust. Kui toetust taotletakse generaatori ostmiseks ajutise vooluallikana kasutamiseks, siis esitab taotleja teab selle kohta, milline on generaatori võimsus kilovattides.

Taotluses esitatud andmed peavad olema täielikud ja õiged. ELÜPS-i § 64 lõike 4 punkti 3 kohaselt tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus, kui taotluses on esitatud valeandmeid või kui taotleja mõjutab taotluse menetlemist pettuse või ähvardusega või muul õigusvastasel viisil.

Eelnõu § 10 lõikes 2 sätestatakse need dokumendid, mida taotleja peab esitama, kui toetatavaks tegevuseks on § 4 lõike 1 punktis 1 või 3 nimetatud seadme või rajatise ostmine.

Seadme või rajatise ostmisel, mis paigaldatakse ehitisse või mida kasutatakse ehitises, esitab taotleja hoonestusõiguse seadmise lepingu või kirjaliku üüri- või rendilepingu või kasutusvalduse lepingu, mis tõendab, et ehitist, kuhu toetuse abil ostetav seade või rajatis paigaldatakse või kus seda kasutatakse, on taotlejal võimalik kasutada vähemalt sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Kasutatud seadme ostmisel peab taotleja esitama dokumendid, millega tõendatakse, et see seade ei ole taotluse esitamise hetkeks vanem kui viis aastat, selle ostmiseks ei ole saadud toetust riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest või muud tagastamatut riigiabi ning nimetud seadme hind ei ületa selle turuväärtust ja on uue samaväärse seadme hinnast madalam.

Eelnõu § 10 lõikes 3 sätestatakse, et kui toetust taotletakse ehitise ehitamiseks, siis peab taotleja esitama väljavõtte vähemalt eelprojekti joonistest koos eelprojekti seletuskirjaga juhul, kui eelprojekt on nõutav ehitusseadustikus sätestatud tingimustel ja korras. Eelprojektiks loetakse seda projekti, mille alusel taotleja võtab ehitustegevuse hinnapakumused. Taotleja peab ehitustegevuse korral esitama põhimõttelise lahenduse, kui ehitusprojekt ei ole nõutav ehitusseadustiku kohaselt. Põhimõttelises lahenduses esitatakse toetatava tegevuse asukohta tutvustav ühemõtteline joonis või eskiis, millele on märgitud seadmete asukoht, ning võimaluse korral muud vajalikud näitajad. Näiteks põhimõttelises lahenduses elektrilahenduste puhul esitatakse põhimõtteskeem ja salvestusseadmete puhul tuleb ära näidata, kuhu need paigaldatakse. Samuti peab ehitise ehitamise korral taotleja tõendama ehitisaluse maa omandikuuluvust – PRIA kontrollib asjakohast õigust kinnistusraamatust. Kui taotleja kasutab ehitist maad hoonestusõiguse alusel, siis tuleb toetuse taotlemisel esitada seda õigust tõendav leping, mis tõendab, et taotleja kasuks on seatud hoonestusõigus vähemalt kolmeks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on VKE, ning vähemalt viieks aastaks arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on suurettevõtja. Nimetatud lepinguga koos tuleb PRIA-le esitada ka kõik lepingu lisad, sealhulgas asendiplaan.

Eelnõu § 11 sätestab taotleja ja taotluse nõuetele vastavuse kontrolli.

PRIA kontrollib taotluses esitatud andmete õigsust ning taotleja, taotluse ja toetatava tegevuse toetuse saamise nõuetele vastavust. Taotleja ja taotluse nõuetele vastavuse kontrollimisel võib PRIA kasutada erinevaid riiklikke registreid (nt koostöö Maksu- ja Tolliametiga).

Eelnõu §-s 12 sätestatakse taotluse hindamise ja taotluste paremusjärjestuse koostamise põhimõtted.

PRIA hindab taotlusi, enne Euroopa Liidu ühise põllumajanduspoliitika rakendamise seaduse § 62 lõike 4 alusel taotleja, taotluse ja kavandatava tegevuse nõuetele vastavuse kontrollimist, eelnõu § 12 lõigetes 2–4 sätestatud hindamiskriteeriumite alusel, andes igale hindamiskriteeriumile hinde vastavalt vahemikus 1–3.

Esimese hindamiskriteeriumi alusel hinnatakse, kui suur on taotleja omafinantseering ning seeläbi toetatava tegevuse kohta antavat toetuse määra suurust. Kui toetatava tegevuse kohta antav toetuse määr on maksimaalne ehk 70,00 protsenti toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest, siis antakse taotlejale üks hindepunkt aga kui toetatava tegevuse kohta antav toetuse määr on alla 70,00 protsenti toetatava tegevuse abikõlbliku kulu maksumusest, siis antakse taotlejale kaks hindepunkti. Hindamisel toetuse määr arvutatakse täpsusega kaks kohta pärast koma ilma ümardamata. Selle hindamiskriteeriumi eesmärk on eelistada taotlejaid, kes panustavad investeringu tegemisel rohkem omavahendeid, sest see vähendab survet eelarvevahenditele ja võimaldab toetada rohkemate tegevuste elluviimist energia varustuskindluse tagamisel.

Teise hindamiskriteeriumi alusel hinnatakse toetatava tegevuse paiknemist suurematest keskustest. Maksimaalsed hindepunktid ehk kolm hindepunkti saab taotleja, kui kavandatav tegevus paikneb saarel, kaks hindepunkti kui kavandatav tegevus paikneb Tallinnaga mittepiirnevas vallas ning ühe hindepunkti saab taotleja, kui kavandatav tegevus paikneb Tallinnas või Tallinnaga piirnevas vallas. Selle hindamiskriteeriumi eesmärgiks on suurendada põllumajanduslike toodete tootmiseks, säilitamiseks või toodangu esmamüügi eelseks ettevalmistuseks vajaliku energia varustuskindlust ka suurematest keskustest kaugemal asuvates piirkondades, kus elektrikatkestused on sagedasemad ja pikemaajalised, et ka nendel põllumajandustootjatel oleks kriisiolukordades tagatud energiaga varustatus. Kui taotleja viib toetatavad tegevused ellu erinevates asukohtades, siis hindepunkte antakse selle asukoha eest, kus elluviidava tegevuse maksumus moodustab toetatava tegevuse abikõlblikus maksumuses suurima osakaalu.

Kolmanda hindamiskriteeriumi alusel hinnatakse, millises mahus tehakse investering energia varustuskindluse riskide maandamiseks. Kui taotleja teeb investeringu, mille tulemusena energiasalvestuse korral on saadav energia täisvõimekuse rakendamise aeg vähemalt üks tund, siis antakse taotlejale üks hindepunkt. Selle hindamiskriteeriumi eesmärgiks on eelistada selliste investeringute tegemist, mille tulemusena panustatakse energia varustuskindluse riskide maandamisse pikemaajaliselt ehk eelistatakse selliste investeringute tegemist, mille tulemusena saab energiasalvestuse korral energia täisvõimekust rakendada pikemaajaliselt, mis aitab kaasa energiatõhususe suurendamisele, pikemaajalise vastupidavusele elektrikatkestuste korral, loob stabiilsema ja jätkusuutlikuma energiatarbimise ning omakorda aitab kaasa ka põllumajandusettevõtjate tulemuslikkuse parandamisele.

Taotluste paremusjärjestuse koostamisel loetakse paremaks rohkem hindepunkte saanud taotlus. Võrdse hindepunktide summaga taotluste puhul eelistatakse taotlust, milles taotletav toetuse suurus on suurem. Kui ka taotletavad toetussummad on võrdsed, eelistatakse taotlejat, kes ajaliselt varem esitas nõuetele vastava taotluse. Arengukava teiste toetusmeetmete taotlusvoorude praktika on näidanud, et tekib olukordi, kus taotlused saavad ühepalju

hindepunkte, mistõttu on vajadus kehtestada lisakriteeriume, mis võimaldaks selliseid olukordi lahendada. Sellises olukorras eelistatakse taotlejat, kelle taotletav toetuse suurus on suurem, sest võib eeldada, et suuremamahuline investeering panustab suuremas mahu ka riskide maandamisse ja aitab tagada senisest suuremal määral põllumajandustoodete tootmiseks vajaliku energiaga varustatuse. Kui ka taotletavad toetussummad on võrdsed, eelistatakse taotlejat, kes ajaliselt varem esitas nõuetele vastava taotluse.

Minimaalne hindepunktide arv taotluse rahuldamiseks on kaks hindepunkti.

Eelnõu §-s 13 sätestatakse taotluse rahuldamine ja rahuldamata jätmine.

Eelnõu § 13 lõikes 1 sätestatakse, et kui kõigi nõuetele vastavate taotluste rahastamise summa ei ületa toetuseks ettenähtud vahendeid (toetatava tegevuse rahastamise eelarve) ja kõigi taotlejate puhul ületab neile antud hindepunktide summa minimaalset taotluse rahuldamiseks vajalikku hindepunktide summat, rahuldatakse kõik nõuetele vastavad taotlused ELÜPS-i § 64 lõike 1 punkti 3 alusel. ELÜPS-i § 64 lõike 1 punkt 3 sätestab, et kui taotleja, taotlus ja toetatav tegevus vastavad maaelu arengu toetuse saamise nõuetele ning taotlus vastab hindamiskriteeriumite miinimumnõuetele, rahuldatakse toetuseks ettenähtud vahendite piires toetuse andmise tingimuste kohaselt kõik taotlused.

Eelnõu § 13 lõikes 2 sätestatakse, et kui kõigi nõuetele vastavate taotluste rahastamise summa ületab toetuseks ettenähtud vahendeid (toetatava tegevuse rahastamise eelarve), rahuldatakse taotluste hindamise tulemusel koostatud taotluste paremusjärjestuse alusel parimad taotlused, mis on saanud vähemalt minimaalse hindepunktide summa ELÜPS-i § 64 lõike 1 punkti 2 alusel. ELÜPS-i § 64 lõike 1 punkt 2 sätestab, et kui taotleja, taotlus ja toetatav tegevus vastavad maaelu arengu toetuse saamise nõuetele ning taotlus vastab hindamiskriteeriumite miinimumnõuetele, rahuldatakse toetuseks ettenähtud vahendite piires toetuse andmise tingimuste kohaselt hindamistulemuste alusel välja valitud ja vajaduse korral paremusjärjestusse seatud parimad taotlused.

Eelnõu § 13 lõikes 3 sätestatakse, et minimaalne hindepunktide summa taotluse rahuldamiseks on kaks hindepunkti.

Eelnõu § 13 lõikes 4 sätestatakse, et taotlus on nõuetekohane, kui taotleja, taotlus ja toetatav tegevus vastavad EL-i õigusaktides, ELÜPS-is, arengukavas ja selles määruses sätestatud nõuetele.

Eelnõu § 13 lõikes 5 sätestatakse, et taotluse rahuldamata jätmise otsuse teeb PRIA ELÜPS-i § 64 lõikes 4 sätestatud alustel. ELÜPS-i § 64 lõikes 4 sätestatakse, et lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 59 lõikes 7 ja artiklis 60 ning sama määruse alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud alustele tehakse maaelu arengu toetuse taotluse rahuldamata jätmise otsus, kui:

- 1) taotleja, taotlus või toetatav tegevus ei vasta vähemalt ühele nõudele, mis on esitatud taotlejale, taotlusele või toetatavale tegevusele, kui EL-i õigusaktidest ei tulene teisiti;
- 2) taotlust ei rahuldata ELÜPS-i § 64 lõike 1 kohaselt või
- 3) taotluses või taotluse menetluse käigus on teadlikult esitatud valeandmeid.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 59 lõike 7 kohaselt tuleb toetuse taotlus või maksetaotlus tagasi lükata, kui toetuse saaja või tema esindaja takistab kohapealse kontrolli tegemist, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 60 alusel ei tohi anda toetust isikule, kelle puhul on tehtud kindlaks, et ta on toetuse saamiseks vajalikud tingimused

tekitanud kunstlikult, vastupidiselt toetuse andmise aluseks olevate õigusaktide eesmärkidele.

Eelnõu § 13 lõikega 6 reguleeritakse olukord, kui taotluse täies ulatuses rahuldamine ei ole põhjendatud üksnes taotluses sisalduvate mitteabikõlblike kulude tõttu. ELÜPS-i § 64 lõikes 6 sätestatakse, et maaelu arengu toetuse andmise tingimustes võib ette näha, et kui taotluse rahuldamine täies ulatuses ei ole põhjendatud taotluses sisalduvate mitteabikõlblike kulude tõttu, võib toetuse summat vähendada tingimusel, et saavutatakse tegevuse eesmärgid. Kui taotleja ei ole nõus toetuse summa vähendamisega, tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus. Toetuse summa vähendamine ei mõjuta maaelu arengu toetuse taotluste paremusjärjestust, kui paremusjärjestus on moodustatud enne toetuse summa vähendamist. Seega võib toetuse summat vähendada ja taotluse võib osaliselt rahuldada tingimusel, et saavutatakse kavandatava tegevuse eesmärgid toetuse summa vähendamisest hoolimata. Nimetatud sätte eesmärk on, et taotlus ei kuuluks kohe rahuldamata jätmisele, kuna see ei vasta kõigile abikõlblikkuse nõuetele, st see sisaldab mitteabikõlblike kulusid. Taotluse täies ulatuses rahuldamata jätmine ei ole otstarbekas ega põhjendatud, kui taotlus sisaldab abikõlblike kulusid mahus, mis võimaldab taotlejal sellegipoolest kavandatud tegevuse ellu viia ja tagab seejuures toetatava tegevuse eesmärgi saavutamise ja säilimise. Teine oluline tingimus taotluse osaliseks rahuldamiseks mitteabikõlblike kulude tõttu on taotleja nõusolek. Kui taotleja ei ole nõus toetuse summa vähendamisega, tehakse taotluse rahuldamata jätmise otsus. Toetuse summa vähendamine ei mõjuta toetuse taotluste paremusjärjestust, kui paremusjärjestus on moodustatud enne toetuse summa vähendamist.

Eelnõu § 13 lõike 7 kohaselt teeb PRIA taotluse rahuldamise otsuse, taotluse osalise rahuldamise otsuse või taotluse rahuldamata jätmise otsuse 45 tööpäeva jooksul arvates taotluste esitamise tähtpäevast.

Eelnõu §-s 14 sätestatakse toetuse saaja kohustused.

Eelnõus nimetatud kriteeriumid on jagatud toetuskõlblikkuse kriteeriumiteks, kohustusteks ja muudeks kohustusteks.

Eelnõu § 14 lõige 1 sätestab, et toetuse saaja viib toetatava tegevuse ellu, sealhulgas esitab kõik toetatava tegevuse elluviimist tõendavad dokumendid, ning võtab toetuse abil ostetud või ehitatud vara sihipäraselt kasutusse pärast PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemist, kuid hiljemalt 30. septembril 2025. Arvestades, et programmiperiood hakkab lõppema, siis peavad nimetatud tähtpäevaks olema kõik toetuse maksmise aluseks olevad kohustused täidetud. See tähendab taotlejate jaoks seda, et neile jääb toetatava tegevuse elluviimiseks aega vähem kui kuus kuud, mistõttu on soovitatav tegevuse elluviimist alustada võimalikult kiiresti pärast PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemist.

Eelnõu § 14 lõige 2 sätestab, et toetuse saaja tagab toetatava tegevuse kestuse, sealhulgas säilitab toetuse abil ostetud ja ehitatud vara ning kasutab seda sihtotstarbeliselt, vähemalt kolm aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on VKE, ning vähemalt viis aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja ei ole VKE (edaspidi koos *sihipärase kasutamise periood*). Toetatava tegevuse kestvusnõude täitmise kohustus ja tingimused on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artiklis 71.

Eelnõu §-s 15 kehtestatakse toetuse saajale muud kohustused. Nimetatud paragrahv sätestab toetuse saajale kohalduvad kohustused, mis kvalifitseeruvad muudeks kohustusteks komisjoni

delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014¹⁰ artikli 35 lõike 2 punkti b tähenduses. Toetuse saaja muude kohustuste rikkumise korral on võimalik lisaks toetuse maksmata jätmisele või selle maksmise täielikule tühistamisele ka osalise tühistamise võimalus. Rikkumise korral määrab sanktsiooni suuruse PRIA.

Eelnõu § 15 lõikes 1 on sätestatud kohustused, mida toetuse saaja peab täitma sihipärase kasutamise perioodi lõpuni. Näiteks peab toetuse saaja võimaldama teostada toetuse sihipärase ja tähtaegse kasutamise üle järelevalvet ja teha muid toetuse saamisega seotud kontrolle ning osutama selleks igakülgset abi. Samuti peab toetuse saaja teavitama taotluses esitatud või toetatava tegevusega seotud andmete muutumisest või tegevuse elluviimist takistavast asjaolust. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 59 lõike 7 kohaselt lükatakse toetuse taotlus või maksetaotlus tagasi, kui toetuse saaja või tema esindaja takistab kohapealse kontrolli tegemist, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral. Lisaks peab toetuse saaja eristama selgelt oma raamatupidamises toetuse kasutamisega seotud kulud ning neid kajastavad kulu- ja maksedokumentid muudest kulu- ja maksedokumentidest. Kui toetatavaks tegevuseks on § 4 lõike 1 punktides 1 või 2 nimetatud tegevus (energiasalvestusseadme või -rajatise ostmise või energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamine), siis tagab toetuse saaja, et toetatava tegevuse elluviimise tulemusena saadud energia salvestamisvõimsus ei ületa tema taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta keskmist nelja ööpäevast energia tarbimist. Täpsemalt on selgitatud, kuidas arvutatakse aasta keskmine nelja ööpäevane energia tarbimine (kWh) eelnõu § 4 lõike 2 selgitava osa juures.

Eelnõu § 15 lõikes 2 on sätestatud kohustused (maksuvõla ja karistuse puudumise nõue ning kulu topeltrahastamise vältimise nõue), millele toetuse saaja peab vastama kuni PRIA poolt viimase toetusosa maksmiseni.

Kui taotlejal on riikliku maksu võlg, sealhulgas maksuhalduri haldusaktiga kindlaks määratud intress, siis peab see olema väiksem kui 100 eurot või tema riikliku maksu võla tasumine peab olema ajatatud. Maksuvõla tasumise ajatamise korral on maksuvõlg, mille tähtaeg on möödunud, tasutud ettenähtud summas. Nõude eesmärk on tagada, et toetuse saaja ehk isik, kellele tehakse väljamakse, on jätkusuutlik ettevõtja. PRIA-l on õigus kontrollida kogu taotluse menetlemise ajal ja enne toetuse väljamaksmist taotleja ja toetuse saaja riikliku maksu võla olemasolu ning maksuvõla olemasolu korral selle ajatamist ja maksete tähtaegset tasumist. Kehtestatud nõue täidab EL-i finantshuvide kaitse eesmärgi. Kui isik ei ole kohustusi riigi või EL-i ees täitnud, ei saa teda pidada usaldusväärseks. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 125 lõike 3 punktis d nimetatud suutlikkus hõlmab haldus-, finants- ja toimimissuutlikkust, näiteks peab toetuse saaja olema maksevõimeline, kuna see on üheks näitajaks taotleja majandusliku seisundi hindamisel. Kui toetuse saajal on maksuvõlad, ei ole õigustatud ka talle täiendavate avalike vahendite eraldamine. Samuti on maksevõimelisus üheks usaldusväärsuse näitajaks.

Samuti ei tohi taotlejal olla kuni PRIA poolt viimase toetusosa maksmiseni kehtivat karistust konkreetse süüteo toimepanemise eest, mis on sätestatud eelnõu § 3 lõikes 5. Arvestades, et toetusega jagatakse riigieelarvelisi ja EL-i vahendeid, mida on piiratud ulatuses, on oluline ka, et nimetatud vahendeid saaksid kasutada üksnes õiguskuulekad ettevõtjad, kellel ei ole karistusregistrisse kantud karistusandmeid süüteo toimepanemise eest, mis on sätestatud eelnõu § 3 lõikes 5, ehk need ettevõtjad, kes on suutnud oma tegevust õiguspäraselt korraldada.

¹⁰ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.06.2014, lk 48–73).

Eelnõu § 15 lõike 3 kohaselt peab toetuse saaja täitma toetuskõlblikkuse tingimusi. Toetuse saaja täidab toetuskõlblikkuse tingimusi, kui ta vastab § 3 lõikes 2 sätestatud nõuetele vähemalt kolm aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja on VKE, ning vähemalt viis aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest, kui taotleja ei ole VKE. Tegemist on sellise tingimusega, mis on läbivaks nõudeks ehk millele peavad vastama nii taotleja kui ka toetuse saaja. Kui taotleja või toetuse saaja ei vasta toetuskõlblikkuse tingimusele, on PRIA kohustatud EL-i õiguse kohaselt toetuse 100-protsendiliselt tagasi nõudma. Toetuskõlblikkuse tingimuseks on, et nii taotleja kui ka toetuse saaja suhtes ei toimu likvideerimismenetlust ega ole nimetatud pankrotiseaduse kohaselt ajutist pankrotihaldurit või kohtuotsusega välja kuulutatud pankrotti või algatatud sundlõpetamist ja tal ei ole kehtivat äriregistrist kustutamise hoiatust kuni sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Eelnõu § 15 lõige 4 reguleerib dokumentide esitamist.

Kuludokumentid esitatakse PRIA-le kalendriaastas kuni kaheksas osas ühe taotluse kohta hiljemalt 30. septembril 2025.

Juhul kui toetatavaks tegevuseks on ehitise ehitamine peab toetuse saajal olema hiljemalt esimese maksetaotluse esitamise ajaks ehitise ehitusluba või ehitusteatis ehtisregistrist kättesaadav, kui see on nõutud ehitusseadustiku kohaselt, mis tähendab, et vastasel juhul toetust välja ei maksta. Samuti peab toetuse saajal hiljemalt viimase maksetaotluse esitamise ajaks olema ehtisregistris ehitise kohta kasutusluba või kasutusteatis, juhul kui see on nõutav ehitusseadustiku kohaselt. Ehitusseadustiku kohaselt võib ka seadme paigaldamine olla ehitustegevus (näiteks energiasalvestusjaama rajamine) ning ka sel juhul peab toetuse saajal olema hiljemalt viimase maksetaotluse esitamise ajaks ehtisregistris seadme kohta kasutusluba või esitatud kasutusteatis, kui see on nõutav ehitusseadustiku kohaselt. Kasutusloa või kasutusteatisega tõendatakse, et investeeringuobjekt (nt valminud ehtis või paigaldatud seade) vastab ettenähtud nõuetele ning seda võib kasutada nõuete ja kasutusotstarbekohaselt. Seega võimaldab kasutusluba või kasutusteatis tagada, et investeeringuobjekti saab hakata sihtotstarbeliselt kasutama. Investeeringuobjekt peab olema sihtotstarbeliselt kasutuses VKE-l kolm aastat ning suurettevõtjatel viis aastat arvates PRIA poolt viimase toetusosa väljamaksmisest ehk sihipärase kasutamise perioodi lõpuni.

Eelnõu §-s 16 on sätestatud maksetaotluste esitamise üksikasjad ja kehtestatakse nõuded maksetaotlusele.

Toetuse maksmiseks esitab toetuse saaja PRIA-le maksetaotluse koos asjakohaste dokumentidega. Toetuse maksmise aluseks on toetuse saaja esitatud maksetaotlus, arve ning kauba saamist, rahalise kohustuse tasumist, ostutatud teenuse või töö tegemist või kauba üleandmist ja vastuvõtmist tõendavad dokumendid.

Kuna programmiperiood 2014–2020 hakkab lõppema, siis peab toetuse saaja toetatava tegevuse elluviimisel arvestama lisaks sellega, et investeeringu tegemist tõendavaid dokumente saab esitada pärast PRIA poolt taotluse rahuldamise otsuse tegemist kõige kauem kuni 2025. aasta 30. septembrini.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1305/2013 artikli 60 lõike 4 kohaselt tõendatakse toetuse saajate tehtud makseid arvete ja maksmist tõendavate dokumentidega. Kui seda ei ole võimalik teha, tõendatakse maksete tegemist samaväärse juriidilise jõuga dokumentidega.

Eelnõu §-s 17 sätestatakse toetuse maksmise ja toetuse maksmisest keeldumise alused.

Toetuse maksmise otsuse teeb PRIA sellise aja jooksul, et toetusraha oleks võimalik kanda toetuse saaja arvelduskontole kolme kuu jooksul arvates nõuetekohaste dokumentide saamise päevast. ELÜPS-i § 66 lõikes 3 sätestatud juhtudel tehakse toetuse maksmisest keeldumise otsus 25 tööpäeva jooksul arvates toetuse maksmisest keeldumise aluseks olevast asjaolust teadasaamisest. ELÜPS-i § 66 lõige 3 sätestab, et PRIA teeb toetuse maksmisest keeldumise otsuse, kui pärast taotluse rahuldamist, kuid enne toetuse maksmist tehakse kindlaks taotluse rahuldamata jätmise alused või kui toetuse saaja ei ole täitnud toetuse saaja kohustusi.

ELÜPS-i § 65 lõike 4 kohaselt võib maaelu arengu toetuse taotluse rahuldamise otsuse tunnistada täielikult või osaliselt kehtetuks, kui esineb vähemalt üks järgmistest asjaoludest:

- 1) ilmneb asjaolu, mille puhul taotlust ei oleks rahuldatud;
- 2) toetuse saaja ei ole tegevust ettenähtud tähtaja jooksul ellu viinud;
- 3) tegevust ei ole võimalik tegevuse elluviimise tähtaja jooksul ellu viia;
- 4) toetuse saaja ei täida EL-i õigusaktides või ELÜPS-is või selle alusel kehtestatud õigusaktides sätestatud kohustusi;
- 5) toetuse saaja esitab avalduse taotluse rahuldamise otsuse kehtetuks tunnistamiseks.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artiklite 63 ja 64 kohaselt võib nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmata jätmise korral määrata toetuse saajale sektoripõhiste õigusaktidega halduskaristusi, milleks võib olla muu hulgas näiteks toetussumma vähendamine. On võimalik kohaldada ka toetuse maksmise peatamist, kui võib eeldada, et toetuse saaja kõrvaldab nõuete mittevastavuse mõistliku aja jooksul. Nimetatud määruse artikli 64 lõike 2 kohaselt ei kohaldata halduskaristust muu hulgas siis, kui põllumajandusala sektoripõhiste õigusaktide kohaldamisest tulenevate rahastamiskõlblikkuse kriteeriumite, kulukohustuste või muude kohustustega seotud mittevastavuse põhjuseks on vääramatu jõud. Toetuse maksmise peatamine on täpsemalt sätestatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) nr 640/2014 artiklis 36. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 71 lõike 1 kohaselt peab tegevuse puhul, mis hõlmab investeerimist taristusse või tootlikku investeerimist, maksma Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondidelt saadud toetuse tagasi, kui viie aasta jooksul arvates toetuse saajale lõppmakse tegemisest või vajaduse korral riigiabi eeskirjades kehtestatud aja jooksul leiab aset mõni järgnev sündmus: a) tootmistegevuse lõpetamine või üleviimine programmi piirkonnast välja; b) selline muutus taristu üksuse omandisuhetes, mis annab ettevõttele või avalik-õiguslikule isikule põhjendamatu eelise või; c) oluline muutus toetatud tegevuse abil tehtud investeeringu iseloomus, eesmärkides või rakendustingimustes, mille tulemusena kahjustatakse investeeringu algseid eesmärgi.

Eelnõu §-s 18 on sätestatud toetuse väljamaksmine enne kulutuste tegemist.

Toetuse võib ELÜPS-i § 67 lõike 1 kohaselt riigieelarvelistest vahenditest maksta välja pärast taotluse rahuldamise otsuse tegemist enne töö, teenuse või vara soetamise eest tasumist tagatist nõudmata, kui töö või teenus on lõpetatud või vara (näiteks kaup) on üle antud ning toetuse saaja on selle vastu võtnud ja selle eest tasunud vähemalt omafinantseeringuga võrdse summa ning kui toetuse saaja on piisavalt usaldusväärne.

ELÜPS-i § 67 lõike 7 kohaselt loetakse toetuse saaja piisavalt usaldusväärseks, et maksta toetus välja tagatist nõudmata, kui:

- 1) tal ei ole riikliku maksu võlgnevust või tema riikliku maksu võla tasumine on ajatatud ning maksuvõla tasumise ajatamise korral on maksuvõlg tasutud ajakava kohaselt;
- 2) tema suhtes ei ole algatatud likvideerimis- ega pankrotimenetlust;

- 3) ta on varem riigieelarvelistest või muudest EL-i või välisvahenditest saadud ja tagasimaksmisele kuulunud summa tagasi maksnud või toetuse tagasimaksmise ajatamise korral on tagasimaksed tasunud ettenähtud tähtpäevaks ja summas;
- 4) ta on varem ELÜPS § 64 või sama paragrahvi lõike 1 kohaselt saadud toetust kasutanud sihipäraselt ja tähtpäevaks.

Omafinantseeringuga võrdne summa on rahasumma, mille toetuse saaja tasub isikule, kes osutab esitatud investeeringuobjekti hinnapakkumuse alusel toetatava tegevuse elluviimiseks toetuse saajale teenust, tegi tööd või müüs kaupa. Omafinantseeringuga võrdse rahasumma hulka loetakse selle isiku, kellelt toetuse saaja tellis teenust või tööd või ostis kaupa, väljastatud arve-saatelehel või arvel kajastatud kõik abikõlblikud kulud, millest on maha arvestatud toetuse maksmise otsuse alusel toetuse saajale makstav summa (ehk enne toetuse maksmise otsuse tegemist peab toetuse saajal olema arve-saatelehel või arvel kajastatud abikõlblikest kuludest tasutud ainult see osa, mis jääb alles, kui arve-saatelehel või arvel kajastatud abikõlblike kulude kogusumma on arvestatud maha toetusmäära alusel kuludokumentis kajastatud abikõlblike kulude põhjal arvutatud toetuse summa), ning kõik mitteabikõlblikud kulud, mis on nimetatud arve-saatelehel või arvel kajastatud. Näiteks kuulub arve-saatelehel või arvel kajastatud mitteabikõlblike kulude (mis peavad toetuse saajal olema tasutud enne toetuse maksmise otsuse tegemist) hulka toetatava tegevuse käibemaks, kui toetuse saaja on käibemaksukohustuslane, ning ka muud mitteabikõlblikud kulud, mis on mingil põhjusel kuludokumentides kajastatud.

Toetatava tegevuse elluviimise rahastamine võib toimuda selliselt, et igal arve-saatelehel või arvel märgitud rahalisest kohustusest on tasutud omafinantseeringuga võrdne rahasumma, või selliselt, et maksetaotluses kõikidel arve-saatelehtedel või arvetel märgitud rahaliste kohustuste summast on tasutud vähemalt omafinantseeringuga võrdne rahasumma.

Eespool kirjeldatud viisil toetatava tegevuse elluviimise rahastamist sooviv toetuse saaja esitab PRIA-le maksetaotluse koos omafinantseeringuga võrdse rahasumma tasumist tõendavate dokumentidega. PRIA teeb toetuse maksmise otsuse pärast kulude abikõlblikkuse kontrollimist, arvestades seejuures toetuse saaja usaldusväärsust, ning kannab toetuse maksmise otsuste alusel määratud raha toetuse saaja arvelduskontole.

Toetuse saaja võib toetuse maksmise otsuse alusel saadud raha kasutada üksnes selle isiku väljastatud arve-saatelehel või arvel märgitud toetatava tegevuse abikõlblike kulude eest tasumiseks, kellelt toetuse saaja tellis teenust või tööd või ostis kaupa. Toetuse saaja tasub pärast toetuse maksmise otsuse alusel saadud raha laekumist viivitamata kuludokumentide alusel tasumata jäänud kogusumma sellele isikule, kellelt ta tellis teenuse või töö või ostis kaupa. Tasumise tõendamiseks esitab toetuse saaja PRIA-le seitsme tööpäeva jooksul arvates toetuse maksmise otsuse alusel saadud raha laekumisest vastava teabe koos maksmist tõendavate dokumentidega (arve-saatelehel või arvel märgitud rahalise kohustuse tasumist tõendav maksekorraldus või väljatrükk või arvelduskonto väljavõte). Toetuse maksmise korral arvestatakse otsuse kohaselt väljamakstavast toetusrahast tasaarvelduse korras maha toetuse maksmise otsuse alusel toetuse saajale makstud raha. Toetuse maksmisest keeldumise korral maksab toetuse saaja maksmise otsuse alusel saadud raha asjaomases ulatuses tagasi. Kui kuludokumentide alusel tasumata jäänud kogusumma tasumise ja PRIA-le nõutavate dokumentide esitamise tähtaegadest ei ole kinni peetud, siis on PRIA-l õigus edaspidi keelduda toetuse saaja toetatava tegevuse elluviimise rahastamisest enne töö, teenuse või kauba eest tasumist või nõuda toetuse maksmise otsuse alusel makstud raha tagasi. Samuti on PRIA-l õigus keelduda toetatava tegevuse elluviimise rahastamisest enne töö, teenuse või kauba eest tasumist, kui esitatud kuludokumendid ei vasta nõuetele või ei ole piisavalt selged ja läbipaistvad.

ELÜPS-i § 67 lõikes 6 on sätestatud, et kui toetuse saaja tegevuses ilmnevad asjaolud, mis seavad kahtluse alla tema võime kasutada sama paragrahvi lõike 1 kohaselt saadud toetust sihipäraselt ja tähtpäevaks, võib toetuse andja otsustada rahastamise väiksemas ulatuses, määrata abikõlblike kulude tegemiseks sama paragrahvi lõikes 4 sätestatud tähtajast lühema tähtaja või nõuda piisava tagatise esitamist.

Eelnõu §-s 19 sätestatakse, et määruse alusel esitatud dokumente taotlejale ei tagastata ning nimetatud dokumente säilitab PRIA kuni 2032. aasta 31. detsembrini.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 37 kohaselt teeb komisjon lõppmakse vastavalt vahendite olemasolule pärast maaelu arengu programmi rakendamist käsitleva viimase iga-aastase eduaruande kättesaamist, võttes aluseks kehtiva rahastamiskava, asjaomase maaelu arengu programmi viimase rakendusaasta raamatupidamisaruanded ning asjakohase kontrollimise ja heakskiitmise otsuse. Nimetatud raamatupidamisaruanded esitatakse komisjonile kuue kuu jooksul pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõikes 2 osutatud kulude rahastamiskõlblikkuse viimast kuupäeva ja vajaduse korral koostoides üleminekumääruse artikli 2 lõikega 2, ning need hõlmavad makseasutuse kantud kulusid kuni kulude rahastamiskõlblikkuse viimase kuupäevani.

Üleminekumääruse artikli 2 lõike 2 kohaselt on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1303/2013 artikli 65 lõigetes 2 ja 4 sätestatud kulutuste rahastamiskõlblikkuse periood kuni 2025. aasta 31. detsembrini. Liikmesriikide kogemus näitab, et Euroopa Komisjoni viimane makse tavaliselt hilineb, ja seepärast sätestatakse dokumentide säilitamise lõpptähtpäevana 2032. aasta 31. detsembri, mis peaks sisaldama ka väikese varu. Dokumentide säilitamise kohustus kohaldub toetuse andmisega seotud isikule.

3. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõu väljatöötamisel võeti aluseks:

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1305/2013 Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1698/2005 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 487–548);
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 320–469);
- 3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT L 347, 20.12.2013, lk 549–607);
- 4) komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 640/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1306/2013 ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi osas, otsetoetuste, maaelu arengu toetuse ja nõuetele vastavuse süsteemiga seoses kohaldatavatest maksetest keeldumise ja nende tühistamise tingimuste osas ning kõnealuste toetuste ja süsteemiga seotud halduskaristuste osas (ELT L 181, 20.06.2014, lk 48–73);
- 5) komisjoni soovitus (EL) nr 361/2003, mis käsitleb mikroettevõtete ning väikese ja keskmise suurusega ettevõtete määratlust (ELT L 124, 20.05.2003, lk 36–41);
- 6) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2020/2220, millega kehtestatakse teatavad üleminekusätted Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) ja Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) toetuse kohta 2021. ja 2022. aastal ning muudetakse

määrusi (EL) nr 1305/2013, (EL) nr 1306/2013 ning (EL) nr 1307/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja nende määruste kohaldamisega ning määrust (EL) nr 1308/2013 seoses 2021. ja 2022. aastal eraldatavate vahendite ja sellise toetuse jaotamisega (ELT L 437, 28.12.2020, lk 1–29).

Eelnõus nimetatud EL-i õigusaktid on kättesaadavad Euroopa Liidu Teataja veebilehel <https://eur-lex.europa.eu>.

4. Määruse mõjud

Toetuse eesmärk on tagada toidu tarneahela varustuskindlus ja põllumajandusettevõtjate toimepidevus, eelkõige tagada senisest suuremal määral põllumajandustoodete tootmiseks vajaliku energia olemasolu, mis omakorda aitab kaasa ka põllumajandusettevõtjate tulemuslikkuse parandamisele, mistõttu toetatakse energiasalvestusseadme või -rajatise ostmist, energiasalvestuse tagamiseks vajaliku ehitise ehitamist kui ka generaatori ostmist ajutise vooluallikana kasutamiseks.

Määrusel on positiivne mõju, sest see aitab kaasa toidu tarneahela varustuskindluse tagamisele ja põllumajandusettevõtjate tulemuslikkuse parandamisele. Täpsemalt aitavad toetuse abil tehtavad investeeringud suurendada põllumajandusettevõtjate valmisolekut ja võimekust kiiresti reageerida elektrikatkestustele ning tagada põllumajanduslike toodete tootmine ka keerulistes oludes. Samuti aitavad toetuse abil tehtavad investeeringud kaasa energiatõhususe suurendamisele, pikemaajalisele vastupidavusele elektrikatkestuste korral, stabiilsema ja jätkusuutlikuma energiatarbimise loomisele ning ka põllumajandusettevõtjate tulemuslikkuse parandamisele.

Määruse rakendamiseks vajalikke menetlustoiminguid teeb PRIA, kellel on olemas määruse menetlemiseks vajalik haldussuutlikkus ja tehniline võimekus.

5. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Toetust rahastatakse 85 protsendi ulatuses EAFRD-st ning 15 protsendi ulatuses Eesti riigi riigieelarvest. Arengukava meetme 4.1 „Investeeringud põllumajandusettevõtte tulemuslikkuse parandamiseks“ kogueelarve on 186 miljonit eurot, millest EL-i osa on 85 protsenti (158,1 miljonit eurot) ja Eesti riigi kaasfinantseering 15 protsenti (27,9 miljonit eurot). Selle toetuse eelarve on kaheksa miljonit eurot.

Määruse rakendamisega ei kaasne lisakulu ega -tulu.

6. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras.

7. Eelnõu kooskõlastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitati eelnõude infosüsteemi EIS kaudu kooskõlastamiseks Rahandusministeeriumile ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile.

Kuna Rahandusministeerium ning Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium ei ole Vabariigi Valitsuse 13. jaanuari 2011. a määruse nr 10 „Vabariigi Valitsuse reglement“ § 7

lõike 4 kohaselt ettenähtud tähtaja jooksul eelnõu kooskõlastanud ega jätnud seda põhjendatult kooskõlastamata, loetakse eelnõu nimetatud määruse § 7 lõike 4 kohaselt kooskõlastatuks.

Eelnõu esitati arvamuse andmiseks PRIA-le, kes ei esitanud eelnõu kohta lisaettepanekuid.

Eelnõu kohta esitas ettepaneku Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoda, et eemaldada viide veeseaduse § 262, mille kohta taotlejal ei tohi olla kehtivat karistust süüteo toimepanemise eest. Esitatud ettepanekuga ei arvestatud, kuna veeseaduse § 262 on sätestatud põllumajandusliku tegevuse keskkonnanõuete rikkumine ja see on otseselt seotud põllumajanduslike toodete tootmise ja nende esmatöötlemise valdkonnas tegutsemisega. Arvestades, et toetusega jagatakse riigieelarvelisi ja EL-i vahendeid, mida on piiratud ulatuses, siis on oluline, et nimetatud vahendeid saaksid kasutada üksnes õiguskülekad ettevõtjad, kes on täitnud põllumajanduslike toodete tootmise ja nende esmatöötlemise valdkonnas tegutsemisega seotud õigusaktides sätestatud nõudeid ja on suutnud oma tegevust õiguspäraselt korraldada.

Samuti esitas ettepaneku Põllumeeste Ühistu KEVILI, et maksimaalse energiasalvestusvõimsuse arvestamisel tuleks senisest suuremal määral arvestada ka nende ettevõtjatega, kelle energiatarbimine on hooajaline, millest tuleneval ei ole maksimaalne energiasalvestusvõimsus toetuse saaja taotluse esitamisele vahetult eelnenud aasta keskmine kahe ööpäeva energia tarbimine piisav maksimaalne energiasalvestusvõimsus. Esitatud ettepanekuga arvestati ning suurendati maksimaalset energiasalvestusvõimsust kahe ööpäeva energia tarbimisest nelja ööpäeva energia tarbimiseni.

(allkirjastatud digitaalselt)

Marko Gorban

Kantsler